

Han følte Trang til at lægge Vejen om ad sin Hjemby for at indvie sit nye Liv med et Besøg ved Forældrenes Grave og derigennem ligesom give sig selv et Bevis for, at der var Alvor og Oprigtighed i hans Sinds Omvendelse. Samtidig tog han Beslutning i i en anden Sag, som allerede i nogen Tid havde beskæftiget hans Tanker. Det var begyndt at trykke ham, at han ikke havde nogen Eksamen. Han vidste, at hvad hans Forældre næsten allerhaardst havde bebrejdet ham, var, at han ikke havde fuldendt sine Studier ved Læreanstalten. Noget af det første, Folk spurgte ham om, naar de hørte, at han var Ingeniør, var ogsaa, om han var polyteknisk Kandidat. Han havde nu selv indset, at uden en officiel Dygtighedsattest vilde han meget vanskeligt kunne opnaa en saadan fast og betrygget Stilling, som han nu ønskede for i Ro at kunne arbejde med sine Opfindelser. Særlig nu, da hans Person ikke længer omstraaledes af Glansen fra de Salomonske Millioner, vilde han ikke kunne undvære den Anseelse, en Eksamen gav.

For saa vidt muligt at raade Bod paa Fortidens Forsømmelser bestemte han sig da til at tage Landmaalereksamen, eller rettere at underkaste sig den Tillægsprøve, han som halvt udlært Polytekniker kunde nøjes med for at opnaa Bestalling som Landinspektør. Forberedelserne til denne Prøve mente han med en Kraftanstrengelse at kunne tilendebringe i et halvt Aars Tid, og Midlerne til sit Underhold tænkte han at skaffe sig ved et Laan eller Forskud hos Overretssagfører Hasselager eller en anden af de Forretningsmænd, der interesserede sig for hans Planer.

Om Eftermiddagen gik han en lang, ensom Spaceretur for at tage Afsked med Egnen. Det havde